

SIEDEM W SIÓDMEJ

” I nastąpiły grzmoty donośne i błyskawice i trzęsienie ziemi. A owych siedmiu aniołów mających siedem trąb sposobilo się do tego, by zatrzeć” (Obj. 8,5.6).

Bardzo lubię Stary Testament i chciałbym podzielić się z Wami tym, jaki jest jego związek z rozdziałami od 8 po 11 Apokalipsy św. Jana.

Czym są trąby z Księgi Objawienia, przed czym ostrzegają, na co wskazują? Mnogość szczegółów w opisie trąb powoduje, że często traci się ogólny obraz, traci ogólne zależności pomiędzy nimi, a opisanymi dalej plagami, mającymi spaść na duchowy Babilon. Zerwijmy zatem z drzew liście, usuńmy gałęzie, zostawmy same pnie, spójrzmy na rdzenie niebiańskich e-maili. Pierwsza trąba to uderzenie w trzecią część ziemi, pierwsza plaga to uderzenie w ziemię - już bez ułamka. Druga trąba to uderzenie w trzecią część morza, druga plaga to uderzenie w morze - już bez ułamka. Podobne zależności są też dalej. Każda trąba ma swoją plagę, którą zapowiada.

Okolo 70% tego, czym jest Apokalipsa, to język Starego Testamentu, zwróćmy więc uwagę na historie w nim zawarte. Plagi w Egipcie nie spadały bez zapowiedzi. Mojżesz ostrzegał faraona i jego lud w bardzo konkretny sposób, co się stanie. Np. w przypadku plagi gradu, Egipcjanie mieli możliwość schronienia swych sług i bydła. Ukazało to, kto z nich bał się Boga, a kto nie.

Plagi z Księgi Objawienia i ich poszczególne zapowiedzi - trąby są czymś o wiele poważniejszym niż te w Egipcie. Skoro trąba jest ostrzeżeniem, a odpowiadająca jej plaga wypełnieniem, to jedno i drugie powinno nastąpić dość szybko po sobie, musi się to wydarzyć w życiu jednego pokolenia. Powstaje jednak ważne pytanie, co z historycznym wypełnieniem trąb? Jest ono faktem. Jak pogodzić jedno z drugim?

Wcześniej już nadmieniliśmy, że trąby - jako część Księgi Objawienia, są bardzo mocno osadzone w symbolice Starego Testamentu. Podam 2 przykłady.

W Ob. 8,8 czytamy o płonącej górze siejącej zniszczenie w proroczym morzu. Jest to język użyty przez Boga w 51 r. Ks. Jeremiasza odnośnie Babilonu: ”Jesteś moim młotem, moim orężem wojennym; tobą miażdżę narody i tobą niszczyć królestwa ... Oto ja wystąpię przeciwko tobie góro zniszczenia ...”. Język proroctwa jest tak bardzo precyzyjny, że nie musimy się nawet zastanawiać, co oznacza ”płonąca ogniem” - czytamy bowiem: ”strączę cię ze skał i zamienię cię w górę płonącą ... , gdyż będziesz wieczną ruiną - mówi Pan”. Góra płonąca ogniem jest więc mocarstwem, które niszczy inne państwa, przy czym samo ma problem - samo płonie i wkrótce zakończy istnienie.

Kolejny przykład: trąba piąta ma jako starotestamentowy komentarz i uzupełnienie - Księgę Joela. Najazd mocnego i niezliczonego ludu jest tam przedstawiony za pomocą plagi szarańczy. Wyrażenia: ”szarańcza”, ”jak zęby lwa”, ”uzębienie lwicy” (- r. ż.), ”turkot wozów wojennych”, wygląd koni - to wszystko trąba piąta praktycznie ”na żywca” bierze z Księgi Joela. Słowa ”Zatrąbcie na rogu na Syjonie, krzyczcie na mojej świętej górze! Niech zadrżą wszyscy mieszkańcy ziemi, gdyż nadchodzi dzień Pana, gdyż jest bliski” (Joel 2,1) wraz ze słowami z Ks. Amosa 3,6-8 pomagają zrozumieć wstawkę do trąb z Obj. 10,3.

Skoro treść trąb jest tak mocno osadzona w ST, to dlaczego nie mielibyśmy stamtąd czerpać wskazówek co do ich układu? Jeśli spojrzymy na samą Księgę Objawienia, pojawi się przed nami 7 ramek, do których będziemy przyporządkowywać wydarzenia ... , ale w Księdze Jozuego opisana jest historia, która każe nam się zastanowić nad inną opcją. Podbój Kanaanu miał się rozpocząć od zdobycia Jerycha i na rozkaz Boga Jozue i Izrael mieli wykonać dziwny plan trąbienia i obchodzenia miasta (Jozue 6), który można nazwać "SIEDEM W SIÓDMEJ". Do czego wykorzystać tę symbolikę? Może właśnie do trąb z Księgi Objawienia? Mielibyśmy wtedy pogodzone historyczne wypełnienie z tym ostrzegającym przed plagami. Trąby miałyby zabrznieć znowu, tym razem krótko, ale tak mocno, że Ziemia zadrży, a jej mieszkańcy się obudzą. Słowa pierwszego anioła z Obj.14,7: „Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, gdyż nadeszła godzina sądu Jego, i oddajcie pokłon Temu, Który stworzył niebo i ziemię, morze i źródła wód” , przestaną być bajką.

Czy mamy inne wskazówki?

Apokalipsa ma w sobie układ 3 BIADA i 7 PLAG. W czasie tych drugich lud Boży zostanie wyróżniony. Ci, którzy opuszczą duchowy Babilon, mają zapewnienie, że ich unikną (Obj.18,4). Czy coś podobnego możemy znaleźć na kartach Starego Testamentu?

Często mówimy, że plag, które spadły na Egipt było 10, lecz rzadko wspominamy, że Bóg podzielił je na 2 rodzaje. Pierwszy rodzaj to te, w których nie wyróżnił swego ludu, drugi rodzaj to te, w których go wyróżnił. Może to wydać się dziwne, ale Izraelici mieli krew w naczyniach, żaby w domach i towarzystwo komarów. Od czwartej plagi wszystko się jednak zmieniło. Bóg powiedział do faraona: "... w tym dniu wyróżnię ziemię Goszen, w której przebywa lud mój, ... Uczynię też różnicę między ludem moim i między ludem twoim" (II Mojż. 8,22.23).

Symbolika Starego Testamentu wskazuje, że na 3 BIADA i 7 PLAG Księgi Objawienia powinniśmy spoglądać jako na pewną całość. Trójka i siódemka nastąpią szybko po sobie i znów, jak w czasach Mojżesza, lud Boży zostanie wyróżniony, gdy minie trójka; a ponieważ 3 BIADA są jednocześnie trzema końcowymi trąbami, idealnie pasuje to do wcześniej omówionego układu "SIEDEM W SIÓDMEJ".

Biblijnych dowodów na powyższe spojrzenie jest więcej. Przytoczyłem dwa, z tych moim zdaniem najważniejszych, chcąc zachęcić innych do osobistego studium.

Trąby z drugiej siódemki są konkretnymi wydarzeniami, nie mniej konkretnymi, niż zapowiedź sekwencji: Babilon, Medo-Persja, Grecja, Rzym - z Księgi Daniela. Są wydarzeniami, które wstrząsną światem i otworzą serca wielu ludzi na przyjęcie przesłania trójjanielskiego. Ukażą, że Bóg jest Panem sytuacji i wśród chaosu, wojen, kataklizmów doprowadzi swój lud do zbawienia. Choć wydarzenia z trąb i ostrzeżenie trzeciego anioła są podobne do burzliwej służby Eliasza, to pamiętajmy, że po Eliaszu przyszedł Elizeusz, po Janie Chrzcicielu - drugim Eliaszu - ludzie otrzymali Chrystusa, a ostre przesłanie trójjanielskie, Jezus - Pan Apokalipsy pragnie zakończyć objawieniem piękna swojego charakteru w Jego dzieciach. Ich pokora i wierność - owoce przyjętej sprawiedliwości przez wiarę - to ostatnie wezwanie Boga do świata, który Go odrzucił.

Andrzej Puchalski